

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas III. Post Epiphan.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

suo vicinior erat. s. quod inæstimabilioribus primitus sibi infusam habitualemente charitatem supereminentiſſimam au-
xerat incrementis, per tot eximios actus amoris extota latitudine habitus, & supra non raro, hucusque toties frequentatos. Et hos expensas suscipe, & à longè saltem æmulare.

II. Quàm vehementer optarit multò adhuc affectuosius omnibus præteritæ vitæ momentis hos actus frequentasse: quàm intensè doluerit à tam paucis, tam imperfectè Deum infinito amore digniſſimum redamari, ob causas iam dictas. Compunctio de tepiditate in Deo redamando.

III. Quàm firmiter proposuerit eosdem actus internos crebrius affectuosiusque elicere; externos addere hos, vel illos, & quidem omni possibili perfectiſſimæ dilectionis excessu. Zelus eam æmulandi.

3. Hebdom.

Dominica III. Post Epiphaniam. Post Epiphaniam.

De leproso mundato, & Centurionis seruo sanato. Matt. 8. I.

I. Iesus leprosum se adorantem & dicentem

contem (Domine si vis, potes me mundare)
 extendens manum terigit dicens: *Vole
 mundare: mundatoque præcepit: Vnde
 nemini dixeris, sed vade, ostende te sacerdo-
 ti, & offer manus, quod præcepit Moyses in
 testimonium illis.* Quanta vis orationis
 cum viua fide, humilitate & resignatio-
 ne ad Deum fusæ? Si vis à lepra pecca-
 torum, & imperfectionum liberari, ne
 pigeat leprosum hunc imitari. Quanta
 benignitas & humilitas Saluatoris, il-
 lum, cum verbo solo posset, tactu ma-
 nûs sanantis, miraculû propalari vetan-
 tis, eundem ad sacerdotem remittentis!
 Quantò maior benignitas, humanitas,
 & humilitas eiusdem Domini Maiesta-
 tis toties in sacrosancta synaxi hominè
 lepra tot peccatorum horridum non
 modo contingere, sed intimè se eidem
 coniungere dignantis! Deuota com-
 munitio gratitudo, amor, zelus imitan-
 di Christi humilitatem, & charitatem.
 II. Centurioni cum magna fide, fidu-
 cia, & humilitate pro seruo paralytico
 deprecanti ait: *Ego veniã, & curabo eum.*
 Magna fuit centurionis erga seruum
 charitas, magna erga Christum fides,
 magna humilitas. At quantò maior Do-
 mini charitas, liberalitas, humilitas,
 tam promptè annuentis: *Ego veniam &*
 cura.

curabo eum! O quantum excedit humilium preces, & vota, infinita Dei bonitas & misericordia!

Quoties hoc & in te experiris, nec tamen, ut par est, gratias agis, nec ideam tantæ charitatis & humilitatis imitaris? Gratitude, amor, zelus imitandi.

III. Centurione respondente: *Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum,* miratus Iesus sequentibus se dixit: *Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab oriente, & occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno caelorum, filij autem regni eijcientur in tenebras exteriores.* Deinde dixit centurioni: *Vade, & sicut credidisti, fiat tibi.* Quam placet Christo viua fides, profunda humilitas, feruens charitas, quam sic in centurione suspicit! quam displicet incredulitas, cordis duritia, contumacia, ingratitude, quam in Iudæis sic puniendam prædicit!

Quanta abyssus iustissimorum iudiciorum Dei, tot gentiles, hæreticos, atheos non rarò ad seriam pœnitentiam & feruentem vitæ morumque emendationem conuertentis, & tot nonnunquã in gremio Ecclesiæ educatos, aut in statu perfectioris vitæ diu versatos, ob

ingratitude, tepiditate, occultam
superbiam è cœlo in cœnum turpissimè
prolabi permittentis ! Horror ingra-
titudinis & tepiditatis, feruor in spiritu
proficiendi.

II.

*Quomodo Christus infans zelum
gloriae Patris per actus inter-
nos elicuerit.*

Psal. 68.

I. **E**Xpende, quomodo Christus in-
fans iam tunc implens illud: *Zelus
domus tua comedit me*, affectus zeli gloriae
æterni Patris, prout à vitæ mortalis pri-
mordio cœperat, continuârit inflam-
matissimos, non minus nunc in præse-
pio vagiens, quàm olim in crucis pati-
bulo moriens, i. maiorem diuinæ Maie-
statis agnitionem, amorem, cultum,
obsequium, gloriamque longius latius-
que per se aliosque propagari, arque ab
omnibus ubique frequentatione actu-
um fidei, spei, charitatis, religionis, ali-
arumque præcipuarum virtutum mani-
festari desiderando. 2. Omnem illi con-
trariorum vitiorum excessibus irrogari
solitam contumeliam propulsare opran-
do. 3. Ad ardua quæque, arque adeò ad
mortem ipsam subeundam sese pro eius-
dem

dem diuinę Maieſtatis gloria vindican-
da ac dilatanda ſponte offerendo: id que
tantò zelofius, 1. quantò elarius eiuf-
dem diuinę Maieſtatis excellentiam o-
mni honore, amore, obſequio digniffi-
mam triplici ſententia, diuina, beata,
infuſa intuebatur. 2. quantò ardentius
eandem ſic cognitam triplici amore, di-
uino, beatifico, infuſo proſequebatur. 3.
quanto vehementius iniuriarum eidem
illatarum, & inferendarum, quas omnes
quaſi coram intuebatur, multiplicita-
tem & gravitatem apprehendebat, &
deſteſtabatur. His expenſis, zeli illius af-
fectus diuiniſſimos ſuſpice, & ſimiles,
pro modulo tuo, exerce.

II. Quàm intensè doluerit, præui-
dens hos zeli glorię diuinę Maieſtatis
actus à tam paucis, tam rarò, tam im-
perfectè eliciendos, etiam ab ijs ipſis,
quos peculiariter in hunc finem tot ex-
traordinarijs gratiæ præſidijs eſſet in-
ſtructurus: inſuper intuens honorem
ſummo omnium conditori Deo à tot
idololatriſ, dæmoni; à tot gulę libidi-
nisque mancipijs, ventris; à tot ſuperbis
& refractarijs, idolo proprii iudicij; ab
alijs cæcis mundi amatoribus, fumo fa-
uoris & honoris humani beſariè de-
ferri, ac porrò delatum iri. Dolor de

oscitantia in hoc zelo exercendo.

III. Quàm zelosè desiderarit hos prædictos affectus tota vita continuare, atque opere ipso declarare, aliosque exemplo suo ad idem incitare, offerendo se ad quosuis labores, persecutiones, cruciatus, ipsamq; mortem subeundã, pro diuina gloria dilatanda, ac propugnanda, atque ad promerendam copiosam gratiam ijs, quorquor suum zelum vellent æmulari. Feruor proficiendi in zelo diuinæ gloriæ.

III. *Quomodo B. Virgo Deipara eosdem zeli gloria Dei actus elicuerit.*

I. **E**Xpende simili ratione quàm purros, intensos, constantes, & insatiabiles præfatos huius zeli affectus frequentarit zelosissima Virgo puerpera, non tantum corporis, sed viuæ etiam fidei oculis iugiter coràm intruens absolutissimum huius zeli speculum, Filiũ Dei ad gloriam æterni Patris mundo manifestandam ex se incarnatum, idq;
 1. Ob clariorem infinitarum perfectionum Dei, ob quas infinito honore esset dignissimus, cognitionem. 2. Ob intensiorem habitum amoris, & zeli honoris Dei, per tot heroicis actus tota
 vita

vita frequentatos, acquisitum. 3. Ob
abundantiorem auxiliorum peculiaris
gratiæ meritis eius debitorum afflu-
xum. Hos perfectissimos eius zeli actus
sic ponderatos suspice, & imitare.

II. Quanto intimi doloris sensu defle-
verit tantam ingratorum hominum in
Deo creatore suo agnoscendo, colendo,
amando, glorificando, omni obsequio-
rum genere demerendo cæcitatem &
focordiam, cum hic vltimus eorū finis
sit, ad quem creati, & tot nature gratiæ
& que donis sunt cumulati ! quoties &
quāto affectuosius in se senserit id cō-
pleri, quod de se fatetur regius Prophe-
ta. *Vidi prauaricantes & tabescebam.* Et: *Psal. 138.*

*Tabescere me fecit zelus meus, quia obli-
sunt verba tua inimici mei.* Et: *Exitus a-
quarum deduxerunt oculi mei, quia non
custodierunt legem tuam.* Compunctio de
defectu zeli gloriæ Dei cum proposito
emendandi.

III. Quā seriō proposuerit hos affe-
ctus indies perfectius & crebrius reno-
uare; opere ipso eosdem exhibere, alios
ad idem verbo, & exemplo exstimulare,
eundem zelum omnibus obnixè à Deo
flagitare, idque ob easdem causas i. pun-
cto insinuatas, Feruor in hoc zelo profi-
ciendi.

Qua-

IV. *Quomodo Christus infans charitatem
erga homines, & zelum salutis
eorum, quoad actus internos,
exercuerit.*

I. **E**Xpende quàm sublimes incom-
prehensibilis erga homines amo-
ris affectus, quàm inflammata zeli per-
fectionis & salutis singulorum promo-
uendæ desideria, prout incarnatus eli-
cere cœperat, nunc in medio duorum
animalium in præsepi reclinatus, non
minore cum perfectione, quàm olim in
medio duorum latronum crucifixus
creberrimè renouarit. 1. Omnes homi-
nes tanquàm imagines SS. Triados gra-
tiæ & gloriæ capaces, adoptatos æterni
Patris filios, suos fratres & cohæredes,
Spiritus sancti sacraria & sponas artifi-
simè in visceribus charitatis comple-
ctendo; omnia vera bona naturæ, gra-
tiæ, gloriæ secundum diuinæ sapientiæ
beneplacitum ijs optando, fauendo,
procurare volendo; singulorum maxi-
mè electorum eximiam perfectionem,
perseuerantiam, gloriam ardentissimè
siriendo. 2. Omnia vera mala huius &
futuræ vitæ ab ijs auerti optando; om-
nia

nia impedimenta maioris singulorum in sanctitate, gratia, gloria profectus remoueri desiderando: miserabilem tot animarum culpa sua pereuntium sortem intimè miserando, & lugendo. 3. Omnium & singulorum tam corporales, quàm spirituales infirmitates miserasque, quas veluti praesentes omnes intuebatur, pio commiserationis affectu releuare & propullare; omnium onera & peccata in se suscipere, pro ijs satisfacere; omnibus gratiam necessariam promereri; pro omnibus & singulis se totum vsque ad extremam sanguinis guttam impendere desiderando.

Quos omnes similesque alios affectus tanto frequentauit ardentius, 1. quantò clarius videbat immensam Patris erga homines charitatem, animæ rationalis dignitatem, praemiorum gloriae caelestis electis paratorum excellentiam, aeternorum suppliciorum, quæ reprobos manent, acerbitatem. 2. quanto intensius diligebat aeternum Patrem, quem tanto dilectionis affectu in humanum genus ferri videbat. 3. quantò zelosius maiorem eiusdem gloriam desiderabat, quam ex maiore hominum perfectione & salute in eum redundaturam prauidebat. His ponderatis perfe-

ctissimi.

etissimos illius zeli affectus suspice, pro
ijs gratias age, similesque elice.

II. Quanto dolore affectus fuerit præ-
uidens tam raros huius sui erga omnes
homines amoris, & zeli salutis anima-
rum futuros æmulatores; atque ab illis
ipsis tam peculiari gratia Apostolicæ
vocationis præuentis, tam imperfectè
hos prædictos affectus eliciendos, & re-
ipta demonstrandos: è contra tam mul-
tos, qui tot animas verbo & exemplo,
consilio & imperio, blanditijs & minis
secum essent in æternæ dånationis ba-
rathrum abrepturi: insuper præuidens
tot implacabiles iras, diras, odia, æmu-
lationes, detractiones, aliasq; tot tam-
que enormes fraternæ charitatis læsio-
nes, tot innocentium corruptiones, tot
piorum seductiones, tot in vniuerso
mundo scandala, quibus & diuina Ma-
iestas grauissimè offenderetur, & tot
millenis animarum millibus æternæ
maledictionis fulmen pararetur. Dolor
de tepiditate zeli animarum, læsione
fraternæ charitatis.

III. Quam ardentè proposuerit hos
commemoratos affectus reliqua vita
quàm intensissimos frequentare, opere
ipso demonstrare, omnibus eisdem
verbo exemplo instillare, se totum sa-
luti

luti & perfectioni omnium promouenda impendere, ac demum ita vitam omnem instituire, vt, quicquid cogitaret, diceret, ageret, pateretur, clamare videretur: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi vt accendatur?* Feruor proficiendi in charitate fraterna, & zelo animarum.

Quomodo eosdem affectus charitatis erga proximos & zeli animarum Deipara frequentarit. V.

I. **E**Xpende simili modo, quod Mater pulcræ dilectionis eosdē charitatis erga proximos, & zeli animarum affectus sibi ab ineunte ætate familiarissimos, nunc viuum coram intuēs huius charitatis & zeli exemplar Filiū Dei, hominibus, fratribus suis adoptiuis, per omnia assimilatū absque peccato, tanto affectuosius frequentarit, 1. quantò manifestius ex tanto Incarnati verbi mysterio deprehendit infinitam SS. Trinitatis erga omnes homines dilectionem, inestimabile cuiusvis animæ rationalis pretium, incomparabilem cœlestis gloriæ sublimitatem, & gehennæ ignis atrocitatem. 2. quantò intensiorem tot heroicis actibus tota vita penè continuatis acquisierat habitum charitatis.

rita

ritatis. 3. quantò remotior erat ab omnibus vitijs oppositis & impedimentis charitatis, utpote à fomite peccati præservata, & tot peculiaribus extraordinariæ gratiæ præsidijs munita. His expensis ad seriam eius imitationem suspiria, eosdemque affectus eiusdem exemplo renoua.

II. Quot suspirijs & lacrymis interitum deplorârit tot animarum, quas ad tam sublimem finem à SS. Trinitate conditas tantî æstimari, tantopere amari, tam arduo modo reparari clarissimè intelligebat; idque cum tanta iniuria creatoris, quem cum æternum benedicere & glorificare debuissent, æternum forent maledicturæ, & blasphematuræ. Et quidem intensissimè ob easdem causas. Compassio & dolor de interitu tot animarum.

III. Quàm ardentia conceperit desideria eosdem zeli affectus deinceps frequentandi, quotquot pollet, verbo, exemplo, oratione in viam salutis dirigendi, ardua quæque pro conuersione animarum faciendi & patienti? Zelus eam æmulandi.

Quomodo Christus infans exercuerit
actus absolutissima resigna-
tionis.

VI.

I. **E**Xpende, quo pacto Christus præcipuos actus resignationis, quos inchoarat conceptus in utero, crebrius iterarit & continuarit natus in stabulo.

1. Ad omnia, quæ sibi ab æterno Patre iniuncta essent, aut iniungi possent, promptissimum se offerendo. 2. Ad omnia, quantumvis indigna, acerba, atrociosa, quæ sibi quoad animam, corpus, & famam toleranda forent, vnde cumque, & à quocumque inferrentur, de paterna eius manu acceptanda se liberalissimè resignando. 3. Omne eiusdem Patris beneplacitum atque inscrutabile decretum circa applicationem suorum infinitorum meritorum, quot, quibus, & quomodo placeret, vti & circa diuisionem donorum naturæ, gratiæ, gloriæ quoad se, omnesque, maximè electos, ab æterno decretam, & in tempore complendam intellectu reuerenter suspicendo, probando, laudando; voluntate hilariter acceptando, amplectendo, exosculando. Quos omnes affectus quàm
para

pura intentione solius amoris, honoris,
 & beneplaciti Patris : quàm profunda
 submissione & abnegatione proprii iu-
 dicij: quàm ardenti zelo deuotissimæ vo-
 luntatis: quàm inuicta cōstantia in qui-
 busuis aduersis : quàm insatiabili desi-
 derio omnibus possibilibus modis le ad-
 nutum diuinæ voluntatis accōmodan-
 di frequētāuit: id quæ eō perfectius, quò
 profundius penetrabat scientia diuina,
 beata, infusa abyssum infinitæ sanctita-
 tis diuinæ voluntatis, quæ regula est
 omnis rectitudinis; infinitæ potentia,
 sine cuius influxu nihil fit in mundo,
 excepto solo peccato; infinitæ sapiētia,
 quæ attingit à fine vsque in finem forti-
 ter, & disponit omnia suauiter; infinitæ
 bonitatis, quæ mirabiliter efficit, vt di-
 ligentibus Deum omnia, prospera &
 aduersa, cooperentur in bonum. 2. quò
 euidentius hæc omnia, quæ diuinæ sa-
 pientiæ facere, permittere, ordinare pla-
 cuisset, cessura ad maiorē Patris, suam,
 electorum quæ gloriam præuidebat. 3.
 quò ardentiore zelo diuini honoris per
 se electos quæ omnes promouendi, &
 beneplaciti complendi flagrabat. Hos
 tam sublimes resignationis actus in
 Christo suspice, venerare, imitare.
 II. Quomodo indoluerit hos resigna-
 tionis

tionis actus à tam paucis , tam rarò ,
 tam imperfectè desiderijs elici ; multò
 rarius , & imperfectius re ipsa exerceri :
 è contra à tot stultis filijs hominum ,
 tam temerè , tam impudenter , tam
 sacrilegè iustissima & sanctissima infi-
 nitæ sapientiæ , iustitiæ , bonitatis de-
 creta , permissiones , opera argui , im-
 probari , blasphemari , intellectu , affe-
 ctu , verbo , opere : idque tantò inten-
 sius , quantò cernebat id esse in se indi-
 gnus , diuinæ Maiestati contumelio-
 sius , hominum saluti perniciosius. Do-
 lor de imperfecta resignatione, opposi-
 tisque defectibus.

III. Quàm insatiabiliter desiderarit
 hos eosdem affectus tota vita continu-
 are , & re ipsa demonstrare in obiectis
 maximè arduis , nec solum in ijs , quæ
 sibi facienda & perferenda esse iuxta
 æternum Patris decretum præuidebat,
 sed in omnibus etiàm alijs multò pluri-
 bus & difficilioribus, si diuinæ volunta-
 ti placuisset: insuper exemplo suo om-
 nes ad æmulationem prouocare, ijsque
 gratiam necessariam promereri , qua
 in omnibus possent , modo vellent , di-
 uinæ voluntati se conformare, idque ob
 causas primo puncto insinuat. Ze-
 lus proficiendi in perfectæ resignationis
 exer-

exercitio circa obiecta obedientiæ, patientiæ, submissionis, seu reuerentiæ occultorum iudiciorum Dei.

VII.

Quomodo B.V. puerpera eosdem resignationis actus internos elicerit.

I. **E**Xpende simili ratione, quomodo B.V. Mater Deo, ut carne, sic & spiritu coniunctissima, eosdem tres precipuos resignationis actus, quos à primo rationis diluculo familiares sibi habuerat, in conceptu Filij, ac deinceps sublimius intenderat, nunc felicissima puerpera multò adhuc eminentius frequentarit coram intuens, totiesque peccatori apprimens tam viuum absolutissimæ resignationis exemplar: idque tantò purius, intensius, constantius, infatigabilius, i. quantò profundius causas, cur diuinæ in omnibus acquiescendum sit voluntati, præ omnibus puris creaturis, in hac vita, penetrabat. 2. quò intensius non solum Deum, sed quicquid insuper ipsi placeret, super omnia propter ipsum diligebat. 3. quò minus ab inordinato amore proprii iudicij, propriæ voluntatis, ac sensualitatis, à quo lon-

longissimè aberat, in hoc resignationis exercitio præpediebatur, & quò magis præsidio obedientiæ, humilitatis, patientiæ, fiducia, charitatis, aliarumque virtutum, quarum habitus tot eximijs actibus eminentissimè intenderat, in eodem exercitio adiuuabatur. Hos absolutissimos B. V. actus expensos, suscipe, & similes elice.

I. Quam ardentè optârît, se hos affectus omnibus elapsæ vitæ momentis, crebrius, purius, intensius, solidius insatiabilius exercuisse: quàm doluerit de tanta ingratorum & proteruorum hominum cæcitate, socordia, temeritate, qua iudicium proprium, & voluntatem suam diuinæ sapientiæ & voluntati proponere, inscrutabilia Dei iudicia, decreta opera iudicare, carpere, concutere, non verentur: & quidem tantò intensius, quantò perspicacius tam graues hac proteruia diuinæ Maiestati illatas iniurias agnoscebat, & firmiter apprehendebat: quantoque zelosius eisdem infinitam sanctitatem, iustitiam, potentiam, sapientiam, bonitatem in omnibus iudicijs & operibus suis ab omnibus agnosci, suspici, amari & glorificari cupiebat. Et hos expensos affectus admirare, & imitare.

H

III. Quàm

III. Quàm efficacia conceperit proposita hos resignationis affectus omni meliori possibili modo reliqua vita frequētare, & opere ipso declarare in quibusvis obiectis obedientiæ, patientiæ, submissionis, quantumuis arduis, purissimè propter Dei amorem & beneplacitum; intensissimè, quoad conatū intellectūs, voluntatis & exterioris cooperationis; constantissimè, tempore prosperitatis & aduersitatis; insatiabilissimè, quoad heroica desideria omni possibili perfectione ad nutum diuinæ voluntatis se conformandi in tempore & æternitate: idque ob causas i. puncto allatas. Zelus æmulandi hanc absolutissimam voluntatis nostræ cum diuina conformitatem.

4. Hebdom.
Post Epiphaniam.
I.

Dominica IV. Post Epiphaniam

De sedata maris tempestate. Matt 8.

I. **D**ormiente Christo oborta est in mari vehemens tempesta. Vt ab origine mundi tam nauis vniuersalis Ecclesiæ electorum filiorum Dei, quam nauicula particularis cuiusque electi.

tantis